

14

וַיֵּרָא Vaera

Exodus 6:2-9:35

6

- וידבר אלהים אל־משה ויאמר אליו יהוה:
- וַאֲלֹא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדַּי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא נִדְעָתִי לָהֶם:
- וְגַם הִקְמַתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לֵתֶת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מְגֹרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:
- וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִּים אֹתָם וְאֲזָכֹר אֶת־בְּרִיתִי:
- לֵכֵן אֶמַּר לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֹתְכֶם מִתְּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֹתְכֶם מִעֲבָדֹתָם וְגִאֲלֹתִי אֹתְכֶם בְּזֵרוּעַ נְטוּיָה וּבִשְׁפָטִים גְּדֹלִים:
- וְלִקְחֹתִי אֹתְכֶם לִי לָעַם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֹתְכֶם מִתְּחַת סִבְלוֹת מִצְרַיִם:
- וְהִבֵּאתִי אֹתְכֶם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יְדִי לֵתֶת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוָה:
- וידבר משה בן אל־בני ישראל ולא שמעו אל־משה מקצֹר רוח ומעֲבֹדָה קָשָׁה:
- וידבר יהוה אל־משה לאמר:
- בֹּא דַבֵּר אֶל־פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְיִשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:
- וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני־ישראל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִי־לִי שִׁמְעָנִי פֶרֶלָה וְאֲנִי עָרֵל שִׁפְתָּיִם:
- וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן ויצַוּם אל־בני ישראל ואל־פרעה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תְּנוּךְ וּפְלוּא חֲצֹרֶן וְכַרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת רְאוּבֵן:
- וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאֹהַד וְיָכִין וְצֹחַר וְשָׂאוּל בְּרֵיהֶם קִנְעָנִית אֵלֶּה מִשְׁפְּחֹת שִׁמְעוֹן:
- 2 God spoke to Moses and said to him, "I am יהוה.
- 3 I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as El Shaddai, but I did not make Myself known to them by My name יהוה.
- 4 I also established My covenant with them, to give them the land of Canaan, the land in which they lived as sojourners.
- 5 I have now heard the moaning of the Israelites because the Egyptians are holding them in bondage, and I have remembered My covenant.
- 6 Say, therefore, to the Israelite people: I am יהוה. I will free you from the labors of the Egyptians and deliver you from their bondage. I will redeem you with an outstretched arm and through extraordinary chastisements.
- 7 And I will take you to be My people, and I will be your God. And you shall know that I, יהוה, am your God who freed you from the labors of the Egyptians.
- 8 I will bring you into the land which I swore* to give to Abraham, Isaac, and Jacob, and I will give it to you for a possession, I יהוה."
- 9 But when Moses told this to the Israelites, they would not listen to Moses, their spirits crushed by cruel bondage.
- 10 יהוה spoke to Moses, saying,
- 11 "Go and tell Pharaoh king of Egypt to let the Israelites depart from his land."
- 12 But Moses appealed to יהוה, saying, "The Israelites would not listen to me; how then should Pharaoh heed me, me—who gets tongue-tied!"*
- 13 So יהוה spoke to both Moses and Aaron in regard to the Israelites and Pharaoh king of Egypt, instructing them to deliver the Israelites from the land of Egypt.
- 14 The following are the heads of their respective clans. The sons of Reuben, Israel's first-born: Enoch* and Pallu, Hezron and Carmi; those are the families of Reuben.
- 15 The sons of Simeon: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar, and Saul* the son of a Canaanite woman; those are the families of Simeon.

- 16 These are the names of Levi's sons by their lineage: Gershon, Kohath, and Merari; and the span of Levi's life was 137 years.
- 17 The sons of Gershon: Libni and Shimei, by their families.
- 18 The sons of Kohath: Amram, Izhar, Hebron, and Uzziel; and the span of Kohath's life was 133 years.
- 19 The sons of Merari: Mahli and Mushi. These are the families of the Levites by their lineage.
- 20 Amram took into his [household] as wife his father's sister Jochebed, and she bore him Aaron and Moses; and the span of Amram's life was 137 years.
- 21 The sons of Izhar: Korah, Nepheg, and Zichri.
- 22 The sons of Uzziel: Mishael, Elzaphan, and Sithri.
- 23 Aaron took into his [household] as wife Elisheba, daughter of Amminadab and sister of Nahshon, and she bore him Nadab and Abihu, Eleazar and Ithamar.
- 24 The sons of Korah: Assir, Elkanah, and Abiasaph. Those are the families of the Korahites.
- 25 And Aaron's son Eleazar took into his [household] as wife one of Putiel's daughters, and she bore him Phinehas. Those are the heads of the ancestral houses of the Levites by their families.
- 26 It is the same Aaron and Moses to whom הוה said, "Bring forth the Israelites from the land of Egypt, troop by troop."
- 27 It was they who spoke to Pharaoh king of Egypt to free the Israelites from the Egyptians; these are the same Moses and Aaron.
- 28 For when הוה spoke to Moses in the land of Egypt
- 29 and הוה said to Moses, "I am הוה; speak to Pharaoh king of Egypt all that I will tell you,"
- 30 Moses appealed to הוה, saying, "See, I get tongue-tied;* how then should Pharaoh heed me!"
- וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-לֵוִי לְתִלְדָּתָם גֶּרְשֹׁן וְקָהַת וּמֵרָרִי וּשְׁנֵי חַיֵּי לֵוִי שִׁבְעַת וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
- בְּנֵי גֶרְשֹׁן לִבְנֵי וּשְׁמֵעִי לְמִשְׁפַּחְתָּם:
- וּבְנֵי קָהַת עֲמֶרָם וְיִזְחָר וְחֶבְרֹן וְעֻזִּיֶּאל וּשְׁנֵי חַיֵּי קָהַת שְׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
- וּבְנֵי מֵרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְתִלְדָּתָם:
- וַיִּקַּח עֲמֶרָם אֶת-יֹכֶבֶד דָּוְתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-מֹשֶׁה וּשְׁנֵי חַיֵּי עֲמֶרָם שִׁבְעַת וּשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה:
- וּבְנֵי יִזְחָר קָרַח וְנֶפֶג וְזִיכְרִי:
- וּבְנֵי עֻזִּיֶּאל מִישָׁאֵל וְעֶלְזָפָן וְסִיטְרִי:
- וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת-אֵלִישֶׁבַע בַּת-עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשֹׁן לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-נָדָב וְאֶת-אֲבִיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיִּתְמָר:
- וּבְנֵי קָרַח אֲסִיר וְעֶלְקָנָה וְאַבְיָסָפָה אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַקָּרָחִי:
- וְאֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיֵּאל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-פִּינְחָס אֵלֶּה רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַלֵּוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם:
- הוּא אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַל-צִבְאוֹתָם:
- הֵם הַמְדַּבְּרִים אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
- וַיְהִי בַּיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה דֹּבֵר אֶל-פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיְךָ:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה הֵן אֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם וְאֵיךְ יִשְׁמָע אֵלַי פַּרְעֹה:

7

- 1 הוה replied to Moses, "See, I place you in the role of God to Pharaoh, with your brother Aaron as your prophet.*
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רְאֵה נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים לְפַרְעֹה וְאַהֲרֹן אֲחִיךָ יְהִי נְבִיאְךָ:

- אתה תדבר את כל־אשר אצנן ואהרן אחיך ידבר אל־פרעה
ושלח את־בני־ישראל מארצו:
- 2 You shall repeat all that I command you, and your brother Aaron shall speak to Pharaoh to let the Israelites depart from his land.
- ואני אקשה את־לב פרעה והרביתי את־אותתי ואת־מופתִי בארץ מצרים:
- 3 But I will harden Pharaoh's heart, that I may multiply My signs and marvels in the land of Egypt.
- ולא־ישמע אִלְכֶם פרעה ונתתי את־ידי במצרים והוצאתי את־עמי בני־ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים:
- 4 When Pharaoh does not heed you, I will lay My hand upon Egypt and deliver My ranks, My people the Israelites, from the land of Egypt with extraordinary chastisements.
- וידעו מצרים כי־אני יהוה בנטתי את־ידי על־מצרים והוצאתי את־בני־ישראל מתוכם:
- 5 And the Egyptians shall know that I am הוהי, when I stretch out My hand over Egypt and bring out the Israelites from their midst."
- ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו:
- 6 This Moses and Aaron did; as הוהי commanded them, so they did.
- ומשה בן־שנים שנה ואהרן בן־שלוש ושמנים שנה בדברם אל־פרעה:
- 7 Moses was eighty years old and Aaron eighty-three, when they made their demand on Pharaoh.
- ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר:
- 8 הוהי said to Moses and Aaron,
- כי ידבר אִלְכֶם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל־אהרן קח את־מטך והשלך לפני־פרעה והי לתנין:
- 9 "When Pharaoh speaks to you and says, 'Produce your marvel,' you shall say to Aaron, 'Take your rod and cast it down before Pharaoh.' It shall turn into a serpent."
- ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את־מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו והי לתנין:
- 10 So Moses and Aaron came before Pharaoh and did just as הוהי had commanded: Aaron cast down his rod in the presence of Pharaoh and his courtiers, and it turned into a serpent.
- ויקרא גם־פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם־הם חרטומי מצרים בלהטיהם כן:
- 11 Then Pharaoh, for his part, summoned the sages and the sorcerers; and the Egyptian magician-priests, in turn, did the same with their spells:
- וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינם ויבלע מטה־אהרן את־מטתם:
- 12 each cast down his rod, and they turned into serpents. But Aaron's rod swallowed their rods.
- ויחזק לב פרעה ולא שמע אִלְהֶם כאשר דבר יהוה:
- 13 Yet Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them, as הוהי had said.
- ויאמר יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם:
- 14 And הוהי said to Moses, "Pharaoh is stubborn; he refuses to let the people go.
- לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־נהפך לנחש תקח בידך:
- 15 Go to Pharaoh in the morning, as he is coming out to the water, and station yourself before him at the edge of the Nile, taking with you the rod that turned into a snake.
- ואמרת אליו יהוה אֱלֹהֵי העברים שלחני אליך לאמר שלח את־עמי ויעבדני במדבר והנה לא־שמעת עד־כה:
- 16 And say to him, הוהי, the God of the Hebrews, sent me to you to say, "Let My people go that they may worship Me in the wilderness." But you have paid no heed until now.

- 17 כֹּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה הַנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה | בַּמַּטֵּה
אֶשְׁרֵי-בִידִי עַל-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לָדָם:
- 18 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבֶאֱשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאָו מִצְלִים לַשְּׁתוּת מַיִם
מִן-הַיָּאֵר:
- 19 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אַהֲרֹן קֵחַ מַטֶּן וְנִטְהֵר-יָדְךָ עַל-מִימֵי
מִצְרַיִם עַל-נְהַרְתָּם | עַל-יְאֹרֵיהֶם וְעַל-אֲנָמֵיהֶם וְעַל כָּל-מִקְוֵה מִימֵיהֶם
וְהָיִידָם וְהָיָה דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים וּבְאֲבָנִים:
- 20 וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר | צִוָּה יְהוָה וַיִּרָם בַּמַּטֵּה וַיָּךְ
אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לַעֲיֵנִי פִרְעֹה וְלַעֲיֵנֵי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ
כָּל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לָדָם:
- 21 וְהַדָּגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מָתָה וַיָּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם לַשְּׁתוּת
מַיִם מִן-הַיָּאֵר וַיְהִי הָדָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 22 וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לִב-פִּרְעֹה וְלֹא-שָׁמַע
אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- 23 וַיָּפֶן פִּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לִבּוֹ גַּם-לָזֶאת:
- 24 וַיַּחֲפְרוּ כָּל-מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לַשְּׁתוּת כִּי לֹא יָכְלוּ לַשְּׁתוּת
מִמֵּי הַיָּאֵר:
- 25 וַיִּמְלֹא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר:
- 26 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פִּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה
שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
- 27 וְאִם-מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח הֵנָּה אֲנֹכִי נֹגֵף אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרָדִּיקִים:
- 28 וְשָׂרֵץ הַיָּאֵר צִפְרָדִּיקִים וְעָלוּ וַיָּבֹאוּ בְּבֵיתְךָ וּבְחֻדְרְךָ מִשְׁכְּבְךָ
וְעַל-מִטְתְּךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ:
- 29 וּבָקָה וּבְעַמְּךָ וּבְכָל-עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצִּפְרָדִּיקִים:
- 17 Thus says יהוהי, "By this you shall know that I am יהוהי." See, I shall strike the water in the Nile with the rod that is in my hand, and it will be turned into blood;
- 18 and the fish in the Nile will die. The Nile will stink so that the Egyptians will find it impossible to drink the water of the Nile."
- 19 And יהוהי said to Moses, "Say to Aaron: Take your rod and hold out your arm over the waters of Egypt—its rivers, its canals, its ponds, all its bodies of water—that they may turn to blood; there shall be blood throughout the land of Egypt, even in vessels of wood and stone."
- 20 Moses and Aaron did just as יהוהי commanded: he lifted up the rod and struck the water in the Nile in the sight of Pharaoh and his courtiers, and all the water in the Nile was turned into blood
- 21 and the fish in the Nile died. The Nile stank so that the Egyptians could not drink water from the Nile; and there was blood throughout the land of Egypt.
- 22 But when the Egyptian magician-priests did the same with their spells, Pharaoh's heart stiffened and he did not heed them—as יהוהי had spoken.
- 23 Pharaoh turned and went into his palace, paying no regard even to this.
- 24 And all the Egyptians had to dig round about the Nile for drinking water, because they could not drink the water of the Nile.
- 25 When seven days had passed after יהוהי struck the Nile,
- 26 * יהוהי said to Moses, "Go to Pharaoh and say to him, 'Thus says יהוהי: Let My people go that they may worship Me.
- 27 If you refuse to let them go, then I will plague your whole country with frogs.
- 28 The Nile shall swarm with frogs, and they shall come up and enter your palace, your bedchamber and your bed, the houses of your courtiers and your people, and your ovens and your kneading bowls.
- 29 The frogs shall come up on you and on your people and on all your courtiers."

- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־יָדְךָ בְּמִטְכָּךְ עַל־הַנְּהָרוֹת
עַל־הַיָּאֲרוֹת וְעַל־הָאֲגָמִים וְהָעֵל אֶת־הַצְּפַרְדֵּיִם עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
- וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרָיִם וְהָעֵל הַצְּפַרְדֵּיִם וַתִּכָּס אֶת־אֶרֶץ
מִצְרָיִם:
- וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרֵטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצְּפַרְדֵּיִם עַל־אֶרֶץ
מִצְרָיִם:
- וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הִעֲתִירוּ אֵלַי־הִנֵּה וְנִסִּי
הַצְּפַרְדֵּיִם מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֶשְׁלַחְהָ אֶת־הָעָם וְיִזְבְּחוּ לַיהוָה:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הַתְּפָאֵר עָלַי לְמַתִּי | אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ
וְלַעֲמָלְךָ לְהַכְרִית הַצְּפַרְדֵּיִם מִמָּךְ וּמִבְּתֶיךָ רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה:
- וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כִּי־הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ:
- וְסִרּוּ הַצְּפַרְדֵּיִם מִמָּךְ וּמִבְּתֶיךָ וּמִעֲבָדֶיךָ וּמִעַמְּךָ רַק בַּיָּאֵר
תִּשְׁאָרְנָה:
- וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דְּבַר
הַצְּפַרְדֵּיִם אֲשֶׁר־שָׁם לְפַרְעֹה:
- וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצְּפַרְדֵּיִם מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצֹצְרוֹת
וּמִן־הַשָּׂדֶת:
- וַיַּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ:
- וַיֵּרָא פַרְעֹה כִּי הִיָּתָה הַרְוָתָהּ וַהֲכִבֵּד אֶת־לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֶל־הֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטָה אֶת־מִטְכָּךְ וְהָךְ אֶת־עֹפֶר
הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
- וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת־יָדוֹ בְּמִטְכָּהּ וַיִּךְ אֶת־עֹפֶר הָאֶרֶץ וַתִּהְיֶה
הַכֹּלִם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֹפֶר הָאֶרֶץ הָיָה כֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרָיִם:
- וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֹרֵטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנֶם וְלֹא יָכְלוּ וַתִּהְיֶה
הַכֹּלִם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
- 1 And הוהי said to Moses, “Say to Aaron: Hold out your arm with the rod over the rivers, the canals, and the ponds, and bring up the frogs on the land of Egypt.”
- 2 Aaron held out his arm over the waters of Egypt, and the frogs came up and covered the land of Egypt.
- 3 But the magician-priests did the same with their spells, and brought frogs upon the land of Egypt.
- 4 Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, “Plead with הוהי to remove the frogs from me and my people, and I will let the people go to sacrifice to הוהי.”
- 5 And Moses said to Pharaoh, “You may have this triumph over me: for what time shall I plead in behalf of you and your courtiers and your people, that the frogs be cut off from you and your houses, to remain only in the Nile?”
- 6 “For tomorrow,” he replied. And [Moses] said, “As you say—that you may know that there is none like our God הוהי;
- 7 the frogs shall retreat from you and your courtiers and your people; they shall remain only in the Nile.”
- 8 Then Moses and Aaron left Pharaoh’s presence, and Moses cried out to הוהי in the matter of the frogs which had been inflicted upon Pharaoh.
- 9 And הוהי did as Moses asked; the frogs died out in the houses, the courtyards, and the fields.
- 10 And they piled them up in heaps, till the land stank.
- 11 But when Pharaoh saw that there was relief, he became stubborn and would not heed them, as הוהי had spoken.
- 12 Then הוהי said to Moses, “Say to Aaron: Hold out your rod and strike the dust of the earth, and it shall turn to lice throughout the land of Egypt.”
- 13 And they did so. Aaron held out his arm with the rod and struck the dust of the earth, and vermin came upon human and beast; all the dust of the earth turned to lice throughout the land of Egypt.
- 14 The magician-priests did the like with their spells to produce lice, but they could not. The vermin remained upon human and beast;

- 15 and the magician-priests said to Pharaoh, "This is the finger of God!" But Pharaoh's heart stiffened and he would not heed them, as הוהי had spoken.
- 16 And הוהי said to Moses, "Early in the morning present yourself to Pharaoh, as he is coming out to the water, and say to him, 'Thus says הוהי: Let My people go that they may worship Me.
- 17 For if you do not let My people go, I will let loose swarms of insects* against you and your courtiers and your people and your houses; the houses of the Egyptians, and the very ground they stand on, shall be filled with swarms of insects.
- 18 But on that day I will set apart the region of Goshen, where My people dwell, so that no swarms of insects shall be there, that you may know that I הוהי am in the midst of the land.
- 19 And I will make a distinction* between My people and your people. Tomorrow this sign shall come to pass."
- 20 And הוהי did so. Heavy swarms of insects invaded Pharaoh's palace and the houses of his courtiers; throughout the country of Egypt the land was ruined because of the swarms of insects.
- 21 Then Pharaoh summoned Moses and Aaron and said, "Go and sacrifice to your God within the land."
- 22 But Moses replied, "It would not be right to do this, for what we sacrifice to our God הוהי is untouchable to the Egyptians. If we sacrifice that which is untouchable to the Egyptians before their very eyes, will they not stone us!
- 23 So we must go a distance of three days into the wilderness and sacrifice to הוהי as our God may command us."
- 24 Pharaoh said, "I will let you go to sacrifice to your God הוהי in the wilderness; but do not go very far. Plead, then, for me."
- 25 And Moses said, "When I leave your presence, I will plead with הוהי that the swarms of insects depart tomorrow from Pharaoh and his courtiers and his people; but let not Pharaoh again act deceitfully, not letting the people go to sacrifice to הוהי."
- 26 So Moses left Pharaoh's presence and pleaded with הוהי.
- וַיֹּאמְרוּ הַחֹרְטָמִם אֶל־פַּרְעֹה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה
וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּקֶר וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה
יוֹצֵא הַמִּיָּמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
- כִּי אִם־אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנֶּנִּי מִשְׁלִיחַ בָּךְ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָלְךָ
וּבְבָתֶּיךָ אֶת־הָעֶרְב וּמִלֵּאוּ בָתֵּי מִצְרַיִם אֶת־הָעֶרֶב וְגַם הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־הֵם עָלֶיהָ:
- וְהַפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עָמִי עֹמֵד עָלֶיהָ לִבְלֹתִי
הַיּוֹת־שָׁם עֶרֶב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקִרְבְּ הָאָרֶץ:
- וְשָׁמַתִּי פֶלֶת בֵּין עָמִי וּבֵין עַמְּךָ לְמַחֵר יְהִיָּה הָאֵת הַזֶּה:
- וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עֶרֶב כָּבֵד בֵּיתָה פַּרְעֹה וּבֵית עַבְדָּיו
וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחָת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעֶרֶב:
- וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֵאמֹר לָכוּ וּבַחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבָת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תּוֹעֵבָת מִצְרַיִם לַעֲיִנֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ:
- דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֶךְ בְּמִדְבָּר וּנְזַבְּחֵנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ:
- וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּנְזַבְּחֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִדְבָּר
רַק הֲרֹחֶק לֹא־תִרְחִיקוּ לְלֶכֶת הָעֵתִירוּ בְּעָדַי:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר
הָעֶרֶב מִפְּרֹעָה מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֹר רַק אֶל־יִסָּף פַּרְעֹה הַתֵּל לִבְלֹתִי
שְׁלַח אֶת־הָעָם לְזִבְחַ לַיהוָה:
- וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה:

- 27 וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרָעָה מִמַּעֲבָדָיו וּמִמֶּעַם לֹא נִשְׁאַר אֶחָד: And הוהי did as Moses asked—removing the swarms of insects from Pharaoh, from his courtiers, and from his people; not one remained.
- 28 וַיִּכְבַּד פְּרָעָה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם: But Pharaoh became stubborn this time also, and would not let the people go.

9

- 1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרָעָה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי: הוהי said to Moses, “Go to Pharaoh and say to him, ‘Thus says הוהי, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 2 כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מַחֲזִיק בָּם: For if you refuse to let them go, and continue to hold them,
- 3 הִנֵּה יַד־יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בַּחֲמֹרִים בְּגִמְלִים בַּבָּקָר וּבִצְאָן דָּבָר כֶּבֶד מְאֹד: then the hand of הוהי will strike your livestock in the fields—the horses, the asses, the camels, the cattle, and the sheep—with a very severe pestilence.
- 4 וְהִפְלִיָּה יְהוָה בֵּין מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֵה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר: But הוהי will make a distinction between the livestock of Israel and the livestock of the Egyptians, so that nothing shall die of all that belongs to the Israelites.
- 5 וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ: הוהי has fixed the time: tomorrow הוהי will do this thing in the land.”
- 6 וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמָּחָרֹת וַיָּמָת כָּל מִקְנֵה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד: And הוהי did so the next day: all the livestock of the Egyptians died, but of the livestock of the Israelites not a beast died.
- 7 וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וְהִנֵּה לֹא־מָת מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבַּד לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת־הָעָם: When Pharaoh inquired, he found that not a head of the livestock of Israel had died; yet Pharaoh remained stubborn, and he would not let the people go.
- 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפְנֵיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזָרְקוּ מִשָּׁה הַשְּׂמִימָה לְעֵינֵי פְּרָעָה: Then הוהי said to Moses and Aaron, “Each of you take handfuls of soot from the kiln, and let Moses throw it toward the sky in the sight of Pharaoh.
- 9 וְהָיָה לְאַבֶּק עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לַשָּׂחִין פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: It shall become a fine dust all over the land of Egypt, and cause an inflammation breaking out in boils on human and beast throughout the land of Egypt.”
- 10 וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמִדוּ לִפְנֵי פְּרָעָה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מִשָּׁה הַשְּׂמִימָה וַיְהִי שָׁחִין אֲבַעֲבַעַת פָּחַח בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: So they took soot of the kiln and appeared before Pharaoh; Moses threw it toward the sky, and it caused an inflammation breaking out in boils on human and beast.
- 11 וְלֹא־יָכְלוּ הַחֹרְטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשָּׂחִין כִּי־הָיָה הַשָּׂחִין בַּחֹרְטָמִם וּבְכָל־מִצְרַיִם: The magician-priests were unable to confront Moses because of the inflammation, for the inflammation afflicted the magician-priests as well as all the other Egyptians.

- 12 But יהוה stiffened the heart of Pharaoh, and he would not heed them, just as יהוה had told Moses.
- 13 יהוה said to Moses, "Early in the morning present yourself to Pharaoh and say to him, 'Thus says יהוה, the God of the Hebrews: Let My people go to worship Me.
- 14 For this time I will send all My plagues upon your person, and your courtiers, and your people, in order that you may know that there is none like Me in all the world.
- 15 I could have stretched forth My hand and stricken you and your people with pestilence, and you would have been effaced from the earth.
- 16 Nevertheless I have spared you for this purpose: in order to show you My power, and in order that My fame may resound throughout the world.
- 17 Yet you continue to thwart* My people, and do not let them go!
- 18 This time tomorrow I will rain down a very heavy hail, such as has not been in Egypt from the day it was founded until now.
- 19 Therefore, order your livestock and everything you have in the open brought under shelter; every human and beast that is found outside, not having been brought indoors, shall perish when the hail comes down upon them!"
- 20 Those among Pharaoh's courtiers who feared יהוה's word brought their slaves and livestock indoors to safety;
- 21 but those who paid no regard to the word of יהוה left their slaves and livestock in the open.
- 22 יהוה said to Moses, "Hold out your arm toward the sky that hail may fall on all the land of Egypt, upon human and beast and all the grasses of the field in the land of Egypt."
- 23 So Moses held out his rod toward the sky, and יהוה sent thunder and hail, and fire streamed down to the ground, as יהוה rained down hail upon the land of Egypt.
- 24 The hail was very heavy—fire flashing in the midst of the hail—such as had not fallen on the land of Egypt since it had become a nation.
- וַיִּחְזַק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בִּבְקֹר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:
- כִּי | בַּפֶּעַם הַזֹּאת אֲנִי שֹׁלֵחַ אֶת־כָּל־מִגַּפְתִּי אֶל־לִבְךָ וּבְעַבְדֶּיךָ וּבְעַמְּךָ בַּעֲבוּר תִּלְעַ כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
- כִּי עָתָה שִׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי וְנָאךְ אוֹתְךָ וְאֶת־עַמְּךָ בַּדֶּבֶר וְתִכָּחַד מִן־הָאָרֶץ:
- וְאוּלָּם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמִידוֹתֶיךָ בַּעֲבוּר הָרָאשִׁית אֶת־כֹּחִי וּלְמַעַן סִפְרִי שְׁמִי בְּכָל־הָאָרֶץ:
- עוֹדְךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַמִּי לִבְלֹתִי שְׁלָחָם:
- הִנְנִי מִמְטִיר כַּעַת מָחָר בָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה כָמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם לְמִן־הַיּוֹם הַנִּסְכָּה וְעַד־עַתָּה:
- וְעַתָּה שְׁלַח הָעֹז אֶת־מִקְנֶךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה כִּלְיָהֶם וְהַבְהֵמָה אֲשֶׁר־יִמְצָא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֵף הַבִּיָּתָה וַיֵּרֶד עֲלֵהֶם הַבָּרָד וַיָּמָתוּ:
- הִנְרָא אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה מִעֲבָדָי פַּרְעֹה הֵנִיס אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ אֶל־הַבָּתִּים:
- וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁם לִבּוֹ אֶל־דִּבְרֵי יְהוָה נִשְׁעָזְבּ אֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה:
- וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בָרָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נָתַן קוֹלֹת וּבָרָד וַתִּהְיֶה אֵשׁ אֶרֶצָה וַיִּמָּטֶר יְהוָה בָּרָד עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִהְיֶה כָמוֹהוּ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָז הָיְתָה לְגוֹי:

- וַיִּדּוּ הַבָּלָד בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל־אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה
וְאֵת כָּל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה הִכָּה הַבָּלָד וְאֵת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבְרָה׃
- 25 Throughout the land of Egypt the hail struck down all that were in the open, both human and beast; the hail also struck down all the grasses of the field and shattered all the trees of the field.
- רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר־שָׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד׃
- 26 Only in the region of Goshen, where the Israelites were, there was no hail.
- וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וְלֵאהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם חַטָּאתִי הַפַּעַם
יְהִינָה הַצְדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הַרְשָׁעִים׃
- 27 Thereupon Pharaoh sent for Moses and Aaron and said to them, "I stand guilty this time. הוֹדִי is in the right, and I and my people are in the wrong.
- הִתְחַנְּנוּ אֵלַי־יְהוָה וְרַב מִהֵי־ת קִלְת אֱלֹהִים וּבָרַד וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא
תִסָּפֹן לַעֲמֹד׃
- 28 Plead with הוֹדִי that there may be an end of God's thunder and of hail. I will let you go; you need stay no longer."
- וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאתִי אֶת־הָעִיר אֶפְרָשׁ אֶת־כַּפִּי אֵלַי־יְהוָה הַקְלוּת
יִחְדְּלוּ וְהִבְרָד לֹא יִהְיֶה־עוֹד לְמַעַן תָּדַע כִּי לִיְהוָה הָאָרֶץ׃
- 29 Moses said to him, "As I go out of the city, I shall spread out my hands to הוֹדִי; the thunder will cease and the hail will fall no more, so that you may know that the earth is הוֹדִי's.
- וְאֵתָה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעִתִּי כִּי טָרָם תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים׃
- 30 But I know that you and your courtiers do not yet fear God הוֹדִי."—
- וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְׁעָרָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעָרָה אֲבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעָל׃
- 31 Now the flax and barley were ruined, for the barley was in the ear and the flax was in bud;
- וְהַחֲטָה וְהַכְסֵּמֶת לֹא נָכוּ כִּי אֲפִילַת הֵנָּה׃
- 32 but the wheat and the emmer* were not hurt, for they ripen late.—
- וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֵלַי־יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ
הַקְלוּת וְהַבָּרָד וּמִטָּר לֹא־נָתַן אֲרָצָה׃
- 33 Leaving Pharaoh, Moses went outside the city and spread out his hands to הוֹדִי: the thunder and the hail ceased, and no rain came pouring down upon the earth.
- וַיֵּרָא פַּרְעֹה כִּי־חָלַל הַמִּטָּר וְהַבָּרָד וְהַקְלוּת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד
לְבָבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו׃
- 34 But when Pharaoh saw that the rain and the hail and the thunder had ceased, he became stubborn and reverted to his guilty ways, as did his courtiers.
- וַיִּחְזֹק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
בְּיַד־מֹשֶׁה׃
- 35 So Pharaoh's heart stiffened and he would not let the Israelites go, just as הוֹדִי had foretold through Moses.